

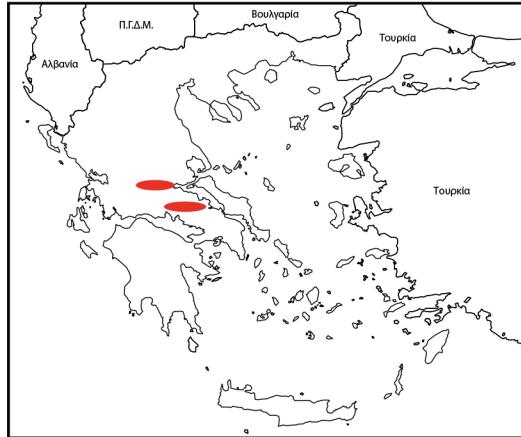
Συνώνυμο: *Barbus graecus* Steindachner, 1896

Κατηγορία κινδύνου στην Ελλάδα: Τρωτό VU [B2ab(i,ii,iii,iv)]

Κατηγορία κινδύνου διεθνής: Κινδυνεύον EN

Summary: Skarouni is a rather large fish, reaching up to 80 cm in length, that when young occupies the running water and when aged the still water. It is endemic to the freshwaters of Voiotia, draining into the recently created Lake Yliki. It is a remnant of the very old fish fauna of the shallow Lake Kopais, which was dried up in the 19th century. It also appeared, especially when young, in the draining channels of Kopais plain and in Spercheios river. This last presence may be the result of stocking

in the past. Because of its restricted area of distribution the species is considered as Vulnerable but it actually seems to be safe and in Lake Yliki forms a fishable population, although in other areas a decline has been observed. It is suggested that a permanent surveillance system is established, that any intense water abstraction and pollution is prevented and that a public awareness campaign targeted to schools and environmental agencies is launched for this, as well as for other, quite unique endemic species of the area, that could include aquarium demonstration.

Εξάπλωση, πληθυσμιακά στοιχεία και τάσεις: Το είδος είναι ενδημικό στη Βοιωτία (σύστημα της παλιάς λίμνης Κωπαΐδας, Υλίκη και Βοιωτικός Κηφισός) και στη Φθιώτιδα (Σπερχειός). Η τελευταία εμφάνιση ενδεχόμενα να οφείλεται σε διασπορά ιχθυδίων σε κάποια παλιά εποχή. Στα ρέοντα ύδατα της Βοιωτίας (Κηφισός) και στον Σπερχειό παρατηρείται μείωση του πληθυσμού, ενώ στην Υλίκη σταθερότητα.

Ποσοστό του πληθυσμού του είδους που βρίσκεται στην Ελλάδα: 100%

Οικολογία: Το σκαρούνι εμφανίζει ρεόφιλο χαρακτήρα όταν είναι νεαρό και λιμνόφιλο σε μεγαλύτερη πλικιά. Συνεπώς συχνάζει τόσο σε ρέοντα ύδατα και σε λιμναία ύδατα. Συνήθως τρέφεται με κάθε είδους φυτική ή ζωική τροφή που βρίσκεται στο περιβάλλον του, είναι δηλαδή παμφάγο. Η αναπαραγωγή του γίνεται σε παρόχθιες λιμναίες περιοχές ή σε παρόμοιες ποτάμιες περιοχές, δηλαδή με πυθμένα αμμο-χαλικώδη.

Απειλές: Η βασικότερη απειλή που αντιμετωπίζει το σκαρούνι προέρχεται από τις διακυμάνσεις της ποσότητας και της ποιότητας των υδάτων, κυρίως σε ότι αφορά τα τρεχούμενα ύδατα (Βοιωτικός Κηφισός, Σπερχειός) και λιγότερο τη λίμνη Υλίκη.

Μέτρα διατήρησης που υπάρχουν: Το είδος περιλαμβάνεται στο παράτημα V της Οδηγίας των Οικοτόπων (Οδηγία 92/43/EOK).

Μέτρα διατήρησης που απαιτούνται: Προτείνεται να τεθεί υπό επίβλεψη, μαζί με όλα τα ενδημικά είδη του Κωπαΐδικού Πεδίου, της Υλίκης και του Βοιωτικού Κηφισού, και να ελέγχεται η ποσότητα και η ποιότητα του νερού της περιοχής. Επίσης, να γίνει γνωστό με ειδικά φυλλάδια σε σχολεία και περιβαλλοντικές οργανώσεις και να εκτεθεί σε δημοτικά ενυδρεία της περιοχής.